

дошелъ нѣкога пѣтникъ, на име Солонъ. Той се родилъ въ знаменитый градъ Янины, който еще предъ нѣколко вѣка былъ основанъ въ Герциѣ отъ Кекропа, Египтянина. Крезъ былъ радостенъ за дохожданіе-то на такавзи гостъ, пріелъ-го съ голѣмъ почитъ, и покелѣлъ да му покажатъ всичко-то великолѣпіе на негова дворецъ. Но льщеніе-то неослѣпило Солона, който былъ навѣкинулъ да цѣни хората повече по добрини-тѣ имъ, а не по богатство-то.

На другъа день, като поискалъ, да се наслади съ приказки на мъдрый гостъ, Крезъ поръчалъ да го повыкатъ при него. Солонъ приелъ призовкж-тж и отишелъ; той ако и дане обичалъ да се хвали съсъ знаніе, и никога не мислѣлъ да се представя предъ други-тѣ, — но надѣвалъ се да сзоещи на Лидійскій Монархъ нѣколко благодѣтелни за неговото Господарство съвѣты.

Крезъ по обичаѣ си закачилъ рѣчь за сз-кровищата си, задворовы-тѣ и за овширна-та си монархїѣж; на край попыталъ Солона; въ цѣ-